

**USE OF GAMES WHILE LEARNING GERMAN AS A FOREIGN
LANGUAGE**
**PËRDORIMI I LOJËRAVE GJATË MËSIMIT TË GJUHËS
GJERMANE SI GJUHË E HUAJ**

Fatmire VEJSELI¹, Sahra IMERI²

¹ Department of German Language and Literature, Faculty of Languages, Cultures and Communication, SEEU

² Student of Bachelor, Faculty of Languages, Cultures and Communication, SEEU

*Corresponding author e-mail: f.emurllai@seeu.edu.mk

Abstract

The purpose of this research is to make people realize how important it is sometimes to switch off and just play. Here you will see that playing has many advantages and that it is always worth finding some time for a little game. The practical part deals with specific games for each skill: speaking, listening, reading and writing. There are also grammar games and vocabulary enrichment games. All games are separate and allow students to practice the part they are not sure about. Our research will help students and teachers incorporate more games into German language classrooms and provide an overview of learning with and without games. The purpose of this research was to make it clear to teachers how important it is to integrate games into foreign language lessons. From this research we proved that students who played learned much more than those who did not play.

Keywords: Games, experiment, teacher, student, group.

Përmbledhje

Qëllimi i këtij hulumtimi është që t'i bëjë njerëzit të kuptojnë se sa e rëndësishme është ndonjëherë të shkëputemi nga normaliteti dhe thjesht të luajnë. Këtu do të shihni se të luash ka shumë përparësi dhe se gjithmonë ia vlen të gesh pak kohë për një lojë të vogël. Në pjesën praktike janë trajtuar lojëra specifike për secilën aftësi: të folurit, të dëgjuarit, të lexuarit dhe të shkruarit. Ka edhe lojëra gramatikore dhe lojëra për pasurimin e fjalorit. Të gjitha lojërat janë të ndara dhe i lejojnë nxënësit të praktikojnë pjesën për të cilën nuk janë të sigurt. Hulumtimi ynë do t'i ndihmojë nxënësit dhe mësuesit të përfshijnë më shumë lojëra në klasat e mësimit të gjuhës gjermane dhe ofron një pasqyrë të të mësuarit me dhe pa lojëra. Qëllimi i këtij hulumtimi ishte t'u bënte të qartë mësuesve po pse jo edhe profesorëve të tjerë se sa i rëndësishëm është integrimi i lojërave në mësimit e gjuhëve të huaja. Nga ky hulumtim vërtetua se nxënësit që luanin mësuan shumë më tepër se ata që nuk luanin.

Fjalët kyçe: Lojëra, eksperiment, mësues, nxënës, grup.

Hyrje

Siç e dimë të gjithë, shumica e njerëzve duan të luajnë kumar. Shumë prej tyre madje dëshirojnë të kishin një mënyrë tjetër për të luajtur jashtë netëve të lojës. Ndoshta në një nivel krejt tjetër apo edhe në një rreth tjetër si dhe në ambientë të ndryshëm. Lojërat vijnë në variante të ndryshme dhe ato gjithmonë mund të luhen ndryshe. Për shembull, ne kemi lojëra që janë të destinuara vetëm për një person, pra të ashtuquajturat lojëra individuale, pastaj kemi lojëra me dy lojtarë, pastaj lojëra në grup e kështu me radhë. Një klasifikim tjetër do të ishte p.sh se disa lojëra duhen luajtur jashtë dhe të tjerat brenda, për disa lojëra duhet një mjet: një top, letra, gurë, blloqe... Por për llojin tjetër duhet vetëm fuqia e imagjinatës.

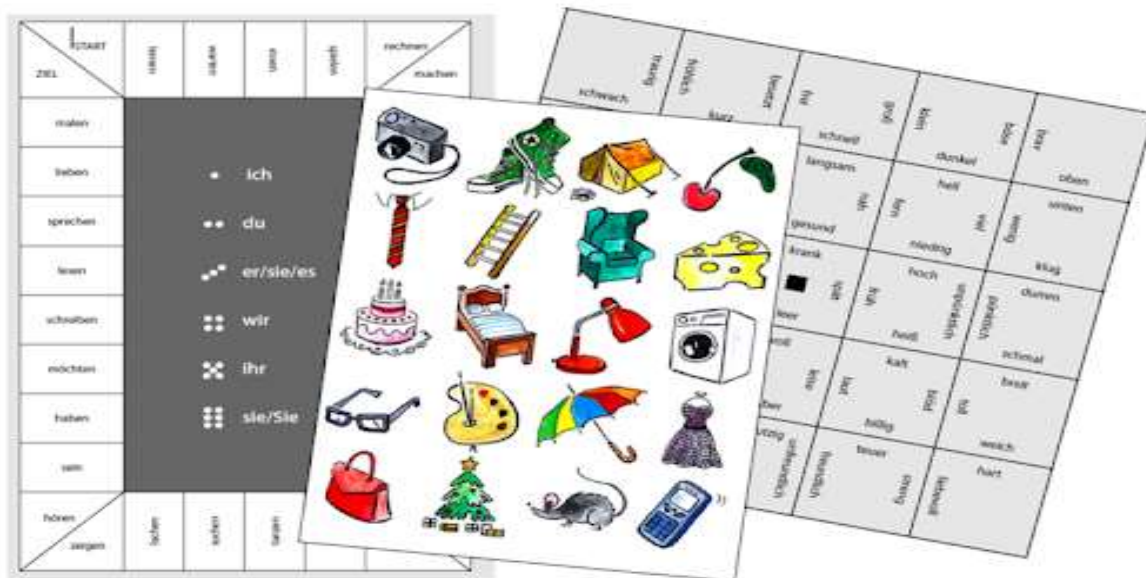
Siç thashë, të gjithëve u pëlqen të luajnë dhe duan ta çojnë lojën në një nivel krejtësisht të ndryshëm dhe të jashtëzakonshëm. Po të luani në klasë? A nuk është ide fantastike? Por gjëja më e mirë do të ishte nëse do të mund të luanit në mësimet e gjuhëve të huaja, apo jo? Çdo nxënës do të donte të luante në klasë, por cili është problemi? Pse shumë nxënës janë kaq të turpshëm për lojërat kur ata vërtet duan të luajnë? Secili prej nesh e di përgjigjen e kësaj pyetjeje. Është e qartë, ne kemi shqetësime se çfarë do të ndodhë me mësimet dhe kohën e planifikuar për mësimin, kujtojmë gjithmonë se lojërat nuk kanë vend në klasë ose që prindërit e fëmijëve, kolegët, madje edhe eprorët tanë mund të mos e konsiderojnë të përshtatshme për të luajtur në klasë.

Ne i kemi shpikur prej kohësh këto mendime të rreme së bashku me frikën se lojërat janë thjesht argëtim. Kështu arrijmë të kemi gjithmonë idenë e gabuar, përkatësisht se: lojërat nuk kontribuojnë në mësimdhënien dhe mësimin e gjuhës. Kjo është arsyeja pse ne deshëm të merremi me këtë temë interesante dhe t'ua bëjmë të qartë mësuesve se është e rëndësishme të jesh fleksibël në klasë. Nuk ka kuptim të jepni mësim vetëm kur kuptoni se përqendrimi i nxënësit po lundron në një nivel të ulët. Vetë mësimi rrezikohet në një situatë të tillë dhe thjesht nuk mund të vazhdojë edhe nëse mësuesi është ende i motivuar.

Megjithatë, mund të them se shumëçka ka ndryshuar. Në kohët moderne, mësuesit e rinj përpiqen t'i bëjnë mësimet shumë më tërheqëse në mënyrë që nxënësit të mos humbasin interesin për të mësuar. Metoda më e mirë është gjithmonë të kemi një ndryshim të mirë të ritmit nga klasa dhe çfarë ndryshimi më i mirë i ritmit sesa një lojë e vogël? Në këtë temë hulumtimi përshkruhet qartë se sa e rëndësishme është ndonjëherë përdorimi i lojërave në klasë.

Interesante janë edhe lojërat e ndryshme që janë të strukturuar për aftësi specifike. Çdo aftësi ka një ose më shumë lojëra të veta. Ose ka kombinime të shkëlqyera të dy, tre ose të katër aftësive. Dalin lojëra të reja për gramatikën dhe fjalorin. Çdo lojë është unike në vetvete. Nëpërmjet vëzhgimit dhe eksperimentit që bëjmë, arrijmë në rezultate magjepsëse që nuk do t'i paramendonim as vetë. Ditët e kërkimit në internet sigurisht që na kanë ndihmuar shumë, në mënyrë që sot t'u japim të gjithëve një pasqyrë me këtë hulumtim duke thënë: luaj sepse do të të befasojë! Për këtë çështje do t'i referohem thënies së Albert Ajnshtajnit, i cili thotë: "Loja është forma më e lartë e kërkimit" (https://www.autenrieths.de/zitate_zum_spielen.html). Për këtë tematikë edhe Fridrih shiller ka thënë: "Njeriu luan vetëm aty ku është njeri në kuptimin e plotë të fjalës, dhe ai është plotësisht njeri vetëm atëherë kur luan" (https://www.autenrieths.de/zitate_zum_spielen.html)

Pse lojëra në mësimin e gjuhës gjermane si gjuhë e huaj?

Siç e dimë tashmë, gjithnjë e më shumë lojëra po integrohen në mësimet e gjuhëve të huaja. Cila është arsyeja? Pse mësimet bashkohen me lojërat? Këto pyetje kanë të gjitha një shpjegim shumë të thjeshtë dhe ai është se lojërat janë bërë pjesë e metodës më të njohur. Ato ndihmojnë shumë kur bëhet fjalë për të mësuar një gjuhë të huaj ose gjuhën gjermane si gjuhë të huaj. Metoda e lojës rrit mësimin, është një ndryshim dhe më e mira nga të gjitha është shumë argëtuese. *“Përvetësimi i gjuhës së huaj tek fëmijët e moshës së shkollës fillore nuk ndodh në mënyrë konjitive përmes njohurive sistematike të gramatikës, por më tepër në ekzekutim praktik, situatës dhe në të njëjtën kohë lozonjare. Çdo mësim i gjuhës së huaj për këtë grupmoshë duhet të ketë parasysh këtë fakt në metodologjinë dhe didaktikën e tij”*. (Brusch, Wilfried, Früh beginnender Fremdsprachenunterricht, Faq.23). Kjo do të thotë se loja është një formë bazë e mësimdhënies, ndaj duhet përdorur në mësim, pavarësisht nga mosha e nxënësve.

Por çfarë është loja/të luajturit?

“Loja është - siç nuk ka nevojë të shpjegohet më në detaje - forma e veprimit e zgjedhur dhe e kontrolluar nga vetë fëmija, përmes së cilës ai teston dhe zhvillon forcat dhe aftësitë e tij, (...) Loja është pra “ forma më e natyrshme e të mësuarit në fëmijëri. Mësimet, veçanërisht mësimet e fillimit, nuk mund të bëjnë pa i marrë parasysh këto, nëse duan të iniciojnë proceset e edukimit bazë në një mënyrë që është po aq miqësore për fëmijët, sa është e përshtatshme.” (Naegele, Ingrid M. und Haarmann, Dieter (Hrsg.), „Darf ich mitspielen ?“ : Kinder verständigen sich in vielen Sprachen, Faq.1).

“Çfarë është loja? Çfarë duhet thënë për këtë pyetje? Loja është aq e larmishme saqë pothuajse i shmanget një përkufizimi gjuhësor. (...) Lojëra dashurie, lojëra luftarake të gjeneralëve, karilona, lojëra me sandbox, lojëra për të rritur, lojëra kazino, lojëra kompjuterike, lojëra sportive konkurruese, lojëra me piano, art lozonjare, lojëra të planifikimit të biznesit, lojërat e gishtërinjve në trupin e saj, lojëra në tavolinë, liri financiare, lojë teatrale, lojë në tufë (...) etj. Asnjë përkufizim i lojës që kam gjetur në literaturë nuk vlen për të gjitha fenomenet e lojës në mënyrë selektive” (Baer, Ulrich, Spielpraxis. Eine Einführung in die Spielpädagogik, S.29)

Siç mund ta shohim edhe përkufizimi i lojërave është krejtësisht i gjallë. Nuk mund të thuash kurrë ndonjë gjë të fortë për lojërat. Vetëm unë e përkufizoj lojën si një mënyrë perfekte për të kaluar kohën dhe për t’u argëtuar në të njëjtën kohë. Ju ofron mundësinë për të harruar jetën e përditshme dhe për t’u çlodhur vërtet. Dhe në klasë, është një metodë e shkëlqyer mësimi që duhet përdorur shumë më tepër.

Lojërat luajnë një rol të rëndësishëm në mësimet e gjuhëve të huaja. Ato janë mënyra më e mirë për të rishikuar gjithçka që mësohet në klasë. Mësimet e gjuhëve të huaja nuk do të ishin të plota pa lojëra, sepse lojërat i zbukurojnë mësimet dhe i bëjnë ato vërtet emocionuese. Kur luani në mësimet e gjuhëve të huaja, ju përdorni metodën më të mirë të përsëritjes dhe joshni gjithçka që është ngulitur në tru për ta përforcuar atë. Kjo sepse loja përfshinë aktivitete që i pëlqen vetë truri, domethënë: para së gjithash, lojërat janë emocionuese dhe i bëjnë nxënësit kuriozë për diçka ndryshe, diçka të re, zgjojnë emocionet dhe ndjenjat e secilit, zgjojnë vëmendjen tek secili individualisht dhe dëshirën për të fituar, në të njëjtën kohë nxënësit janë të përgatitur edhe se si të sillen në grup, si të punojnë së bashku, çfarë do të thotë shpirti ekipor dhe si ta përdorin atë, por nga ana tjetër ata mësojnë edhe të kundërtën, p.sh. si të merren me konkurrencën.

Llojet e lojërave në mësimet e gjuhëve të huaj kanë shumë funksione të ndryshme për nxënësit: ato promovojnë dhe konsolidojnë nxënësit në një mënyrë lozonjare dhe të larmishme me aftësi komunikuese, me shqiptim dhe madje edhe gramatikë, prandaj zhvillohen lojëra të veçanta për secilën aftësi, në mënyrë që mund të punohet në pikat e dobëta, të cilat janë më të nevojshme dhe më të rëndësishme për nxënësit, ose thënë ndryshe në pikat që janë më të vështirat dhe që nxënësit nuk i kanë kuptuar plotësisht.

Duke luajtur dhe mësuar gjuhë, a është e mundur kjo?

Siç e kemi parë deri tani, kombinimi i të mësuarit me lojën nuk është më një problem i madh. Nuk është më sekret dhe thjesht mund të thuash po është e mundur dhe mund ta vërtetosh. Unë do të jem në gjendje t'i ndaj këto dëshmi me ju në faqet e ardhshme kur do të flasim për eksperimentet dhe vëzhgimet.

Një tjetër dëshmi është edhe viti i parë i jetës së çdo njeriu. Këtu mund të shihni se sa e rëndësishme është të luash. Edhe në muajt e parë, foshnjat e vogla fillojnë të luajnë, kështu e njohin botën. Ata mësojnë përmes lojërave se si është lumturia, mësojnë gjithashtu përmes gabimeve të tyre se disa gjëra janë të gabuara ose se mund të ndëshkohesh për diçka që nuk e ke bërë mirë. Fëmijët e sotëm na kanë treguar se si të mësojmë një gjuhë duke luajtur. Me përparimet në teknologji dhe me programet për fëmijë që po bëhen shumë të njohura, ne kemi parë që shumë fëmijë tashmë janë të aftë në gjuhën angleze. Gjithçka vetëm përmes këngëve, serialeve për fëmijë dhe lojërave për fëmijë.

Nga pikëpamja neuroshkencore, të mësuarit do të thotë që proceset e rritjes dhe organizimit ndodhin në tru. Arkitektura e trurit përshtatet kur diçka përdoret, provohet ose praktikohet në mënyrë të përsëritur. Loja mund të jetë shumë e dobishme në këtë drejtim: në fund të fundit, të luash është një mënyrë intensive për të provuar se si të merreni me gjërat, sfidat dhe lojtarët e tjerë. (<https://www.goethe.de/de/spr/mag/lld/20476976.html>)

Për sa kohë që kjo është argëtuese edhe aftësitë ose përmbajtjet që mund të kenë qenë të mërzitshme pa nxitjen e lojës do të trajnohen në mënyrë të përsëritur. Përsëritja dhe intensiteti i përshtypjes së lojës siguron që sinapset, si pika komunikimi midis qelizave nervore, të bëhen më efikase: truri mëson. Si rezultat, është më e lehtë të merren proceset ose kompetencat e trajnuara. Shfaqjet e pjesshme shpesh mund të automatizohen edhe përmes praktikës lozonjare, e cila lehtëson kujtesën e punës dhe na lejon të drejtojmë vëmendjen tonë në gjëra të tjera. Të luajturit dhe të mësuarit nuk janë aspak reciprokisht ekskluzive – përkundrazi. <https://www.goethe.de/de/spr/mag/lld/20476976.html>

Metodologjia e hulumtimit

Qëllimi i këtij hulumtimi ishte t'u bënte të qartë mësuesve po pse jo edhe profesorëve të tjerë se sa i rëndësishme është integrimi i lojërave në mësimet e gjuhëve të huaja. Puna u montua brenda një muaji, por koha e investuar në kërkim ishte e barabartë me gjithsej tre muaj. Në këta tre muaj u përdorën dy metoda të ndryshme kërkimi, jo metodat e zakonshme me anketat dhe vlerësimet e tyre, por eksperimenti dhe vëzhgimi dhe për më tepër një sasi e madhe hulumtimi.

Sepse për një temë të tillë, sondazhet nuk do të ishin të përshtatshme për mendimin tonë, pasi të gjithë do të kishin dhënë përgjigje pozitive. Kështu që bëmë një eksperiment dhe më pas vëzhguam ngjarjet dhe përmbledhëm konkluzioenet tona në fund.

Qëllimi këtu ishte të verifikojmë hipotezat e parashtruara më lartë. Shumë pyetje rrotulloheshin në mendjet tona. Por njëra prej tyre thjesht na mundonte më shumë: A mund të mësohesh gjermanisht duke luajtur? Apo e gjithë kjo është një gabim dhe absurditet total? Libri që më shoqëroi gjatë hulumtimit tim ishte i Christa Dauviller dhe Dorothea Lévy-Hillerich, përkatësisht “*Spiele im Deutschzettel*” që ishte një ofertë për mësim në distancë për gjermanishten si gjuhë e huaj, nga shtëpia botuese *Langenscheidt*, botuar për Universitetin e Kaselit.

Duke qenë se gjatë studimeve kemi qene edhe mësuese të gjuhës gjermane në një kurs të gjuhëve të huaja, andaj eksperimenti u realizua në vendin e punës. Eksperimenti u realizua tek dy grupe, ku niveli gjuhësor i të dy grupeve ishte A1 dhe shumë prej tyre ishin nxënës të rinj. Logjika e eksperimentit ishte shumë e thjeshtë: me njërin nga dy grupet përdorëm shumë metoda loje pas çdo mësimi dhe më pas praktikuum mësimin e mësuar dhe me grupin tjetër i lëmë lojërat fare jashtë lojës dhe përdorim të gjitha teknikat e vjetra si p.sh. përsëritje, të pyesësh dhe të shkruaj gjithmonë shumë dhe vetëm ushtrime të thjeshta vetëm bardh e zi. Konstatuam se kjo do të ishte mënyra më e mirë për për t'i dhënë më në fund një përgjigje pyetjeve të parashtruar më lartë.

Eksperimenti u realizua brenda një muaji. Unë mbaja mësimet me nxënësit çdo ditë dhe kështu mund t'i shihja rezultatet shumë mirë brenda një muaji. Në fillim të eksperimentit, të them të drejtën, u ndjeva në faj sepse nuk isha i sigurt nëse kisha të drejtë t'i privoja plotësisht nxënësit nga një grup nga loja. Nuk isha i sigurt dhe u tremba, po sikur diçka e papritur të ndodhte në fund të eksperimentit? Por e kalova dhe i dhashë fjalën vetes që në fund të eksperimentit do të kompensoja të gjitha ndeshjet e luajtura me grupin e parë me të dytin. Kështu e nisa, ditët e para në fakt ishin shumë të vështira sepse vazhdoja të mendoja të mos luaja me grupin e dytë. Me grupin e parë argëtoheshim shumë dhe nuk kishte asnjë moment të mërzitshëm në klasë, ndërsa me grupin tjetër ishte e kundërta.

Në mësimet e para kemi tema si: prezantohu, familja, ushqimi dhe pijet, apartamenti im, koha, moti etj. Loja më e shpeshtë që kemi luajtur ishte *memory* (të mbajturit mend). Ne ishim në gjendje ta lidhnim shumë mirë këtë lojë me të gjitha temat dhe ndonjëherë e shkruanim atë së bashku me nxënësit. Pas *memory*, ne gjithashtu i praktikonim dialogët shumë shpesh dhe i lexonim dhe i interpretonim. Nuk mund ta kalonim lojën *Kim* këtu, sepse ajo na ndihmoi shumë në çdo mësim, sepse gjithmonë përdorja fletë të gatshme të printuara për t'i bërë nxënësit të ndiejnë vërtet ndjenjën e konkurrencës dhe me këtë emocion më duket sikur tek nxënësit u zgjua vullneti për të fituar.

Me grupin tjetër, mësimet mbaheshin gjithmonë të thjeshta dhe kishe mundësinë të shihje qartë mërzinë. Në të gjitha lëndët, nxënësit nuk ishin të përqendruar siç duhet dhe nuk mund të ruanin përqendrimin e tyre deri në fund të orës së mësimi. Kjo u pa shumë herë në ushtrime pasi ata ishin shumë të pamotivuar për detyrat dhe i zgjidhnin me shumë gabime.

Rezultatet e hulumtimit

Unë mund të shihja rezultatet e hulumtimit dhe eksperimentit përmes vëzhgimeve të shumta në mësimet. Kemi bërë shumë shënime për çdo detaj të vogël për t'u analizuar në shtëpi pas orës së mësimi. Duke vëzhguar, pata mundësinë të vlerësoja më mirë çdo nxënës dhe potencialin e tyre. Nëpërmjet vëzhgimeve të shumta, shiheshin qartë dallimet midis grupeve. Dhe kështu pata rastin të njihem më mirë me studentët. Me çdo mësim që mbaronte, gjithmonë ishim në gjendje të bëjmë një vijë dhe të vlerësojmë vetveten se sa i suksesshëm ishte mësimi.

Në fund të eksperimentit i bëmë të dy grupet së bashku në një mësim. Pasi u mblodhën të gjithë, fillimisht luajta një lojë me studentët. Qëllimi i lojës ishte të përsëritej materiali dhe në fund të merreshin rezultate të qarta rreth eksperimentit. Kur loja mbaroi, analizuam përfitimet dhe filluam t'uj shpjegojmë gjithçka studentëve. I informuam se grupi i parë ka bërë vetëm përsëritje me detyrat e lojës dhe se grupi i dytë nuk ka luajtur fare lojë deri më tani. Para së gjithash, nxënësit ishin pak të tronditur dhe nuk mund të kuptonin menjëherë gjithçka që kishte ndodhur deri më tani.

Më pas u shpjeguam rëndësinë e eksperimentit dhe u thamë se qëllimi ynë nuk ishte të ndëshkojmë ose të neglizhojmë asnjë nga grupet, por t'i bëjmë të gjithë që mësonin një gjuhë të huaj të përfshinin shumë më tepër aktivitete lozonjare në mësim. Për fat të mirë, studentët tanë nuk ishin të zemëruar me ne dhe mundëm t'i kapim të gjitha lojërat me ta dhe kështu mbajtëm fjalën tonë. Nxënësit ishin shumë mbështetës dhe mirëkuptues ndaj nesh, gjë që ishte një nder i madh për ne, sepse i kishim mashtuar paksa. Por në fund gjithçka doli mirë për ne dhe arritëm të vazhdojmë punën me studentët dhe të përmbledhin tezën dhe në fund t'i përgjigjem pyetjes dhe të verifikoj hipotezën time: "Sa më shumë luan, aq më shumë mëson".

Rezultatet e hulumtimit tim ishin pikërisht ato që prisja. Grupi i parë përsëriti materialin dhe shumë tema me lojëra, ndërsa grupi i dytë nuk bëri as një garë me fletë pune. Më në fund, kur i mblodhëm të gjitha, filluan rishikimin e përgjithshëm të të gjithë materialit. Nxënësit që luanin ishin pothuajse gjithmonë në gjendje të jepnin përgjigje të sakta dhe ishin gjithmonë në gjendje të qëndronin të motivuar dhe të shijonin mësimet deri në fund. Të tjerët ishin të papërqendruar, nuk mund të zgjidhnin detyrat si duhet dhe fatkeqësisht nuk mundën të mësoheshin me lojën, ishte thjesht një situatë krejtësisht e re për ta. Pas dy përsëritjeve të para, ata mundën të mësoheshin me të dhe mësuam shumë vetëm nga kjo përsëritje. Pas kësaj u bë gjithnjë e më mirë dhe ata nuk e mbanin më gjurmët e kohës, kështu që mësimi mbaroi shumë shpejt.

Në fund të mëimit, mundëm të vlerësonim rezultatet së bashku dhe të diskutonim gjithçka përsëri në paqe. Të gjithë e pamë që grupi që luante rregullisht mësoi shumë më tepër dhe ishte gjithashtu shumë më i motivuar se grupi tjetër. Ata tashmë ishin njohur me lojërat dhe gjithmonë donin të luanin një lojë të re në fund të çdo mësimi. Përqendrimi ishte në një nivel më të lartë dhe ata nuk mërzhiteshin kurrë në klasë. Ata ishin gjithmonë gati për diçka të re dhe gjithmonë gati për një ripërsëritje të vogël në mes. Nxënësit ishin fleksibël dhe patën mundësinë të shihnin se çfarë do të thotë të fitosh dhe të humbësh. Ata punuan në ekip në një mënyrë fantastike dhe gjithashtu kuptuan rëndësinë e shpirtit të ekipit. Të gjitha këto përfitime nxënësit i fituan vetëm duke luajtur në klasë. Krahas këtyre avantazheve është edhe përparësia e gjuhës së huaj.

Në fund të gjithë e pamë që grupi i lojërave fliste gjermanisht shumë më mirë se grupi jo-lojtar. Ky përfitim vjen nga fakti se ne flisnim vetëm gjermanisht gjatë lojës, kështu që ata mund të mbanin mend shumë fjalë të tjera. Sepse deshën apo s'deshën, situata në të cilën ndodheshin i detyronte të flisnin gjermanisht. Kjo është një pasuri e madhe për nxënësit që lojërat mbajnë me vete. Sepse kur krahasojmë zgjidhja e detyrave dhe luajtja e lojërave nuk janë aspak të ngjashme. Kur luajmë jemi të lirë, por kur shkruajmë duam të shkruajmë sa më saktë dhe nëse më pas zgjidhim ushtrime sigurisht që duam që ato të jenë sa më të përsosura.

Me pak fjalë, nxënësit që luanin mësuam shumë më tepër se ata që nuk luanin:

- Lojtarët ishin më të fokusuar dhe më të motivuar se jo-lojtarët.
- Gjermani ishte shumë më i mirë në mesin e lojtarëve sesa në mesin e jo-lojtarëve.
- Grupi i lojërave ishte gjithmonë më i përgatitur se grupi jo-lojtar.
- Nxënësit që njiheshin me lojërat ishin më të socializuar se të tjerët.

Përmes lojës, nxënësit kanë pasur disa përvoja të ndryshme dhe tani janë të hapur për gjëra të reja. Ata gjithashtu kanë mësuar të përballen me frikën e tyre dhe tani janë të vetëdijshëm se ju mund të mësoni nga gabimet dhe se nuk është keq nëse bëni diçka të gabuar.

Përfundimi

Si përmbledhje, mund të themi vetëm një gjë, mos i anashkaloni lojërat në mësimet e gjuhëve të huaja, por luani ato dhe madje duajini ato nëse dëshironi që nxënësit tuaj të jenë në gjendje të flasin, gjuhën po aq mirë sa ju. Të luajturit i ndihmon gjithmonë nxënësit e vegjël apo të mëdhenj, që ta bëjnë të këndshëm mësimin e një gjuhe të huaj dhe të mos e marrin shumë seriozisht. Kjo i liron nxënësit dhe i bën ata të kuptojnë se mësimi i një gjuhe të huaj nuk duhet të jetë gjithmonë i përsosur, ju mund të bëni gabime dhe madje ju lejohet të bëni gabime. Të luash largon frikën dhe të jep një ndjenjë vetëbesimi.

Prandaj, të gjithë mësuesit duhet ta zhvendosin fokusin e mësimit në lojë, natyrisht pasi të kenë mbaruar mësimin. Nuk e kam fjalën vetëm për lojërat në klasë. Fillimisht mësimet dhe më pas lojërat. Kështu që ju garantoj që edhe nxënësit edhe mësuesit do të kenë sukses të madh. Gjëja më e mirë për të luajtur është se mund të harrosh marrëdhënien nxënës-mësues. Ju mund të luani normalisht si një nga përkatësit e grupit dhe jo gjithmonë duhet të jeni udhëheqësi i lojës. Kështu, lojërat formojnë lidhjen midis mësuesit dhe nxënësit.

Nëpërmjet tyre mësuesit fitojnë besimin e nxënësve dhe mes çifteve të ndërsjella krijohet një marrëdhënie e ngushtë, në mënyrë që ata të kuptojnë më mirë njëri-tjetrin dhe të mbështeten gjithmonë tek njëri-tjetri. Sepse nëse nxënësit kanë lidhje me mësuesin, edhe mësimi do të jetë i suksesshëm. Të luash gjatë mësimit të një gjuhe të huaj është metoda më moderne për të praktikuar dhe dekoruar pak mësimin dhe për ta lyer më me ngjyra. Këtu nuk bëhet fjalë vetëm për zgjidhjen e detyrave bardh e zi, por stërvitje me mjete të ndryshme dhe mënyra të ndryshme që më në fund janë argëtuese dhe jo të mërzitshme. Këshilla jonë për të gjithë ata që duan të bëjnë ushtrime të suksesshme do të jetë: "provoni t'i luani dhe do të mahnitëni me zhvillimet që do të shihni te nxënësit tuaj".

Referencat

- [1]. "Das Spiel ist die höchste Form der Forschung" – Albert Einstein https://www.autenrieths.de/zitate_zum_spielen.html
- [2]. "Der Mensch spielt nur, wo er in voller Bedeutung des Wortes Mensch ist, und er ist nur da ganz Mensch, wo er spielt" – Friedrich Schiller https://www.autenrieths.de/zitate_zum_spielen.html
- [3]. „Fremdsprachenaneignung bei Kindern im Primarstufenalter geschieht nicht kognitiv übersystematische Einsichten in die Grammatik, sondern vielmehr im praktischen, situativen und zugleich spielerischen Vollzug. Diese Tatsache muss jeder Fremdsprachenunterricht für diese Altersgruppe in seiner Methodik und Didaktik berücksichtigen" - (Bruschi, Wilfried, Früh beginnender Fremdsprachenunterricht, S.23). <https://www.grin.com/document/67743>
- [4]. „Das Spiel ist – wie nicht näher begründet werden braucht – die vom Kind selbst gewählte und selbst gesteuerte Aktionsform, durch die es seine Kräfte und Fähigkeiten erprobt und entfaltet, (...) Das Spiel ist mithin die „natürlichste“ Form kindlichen Lernens, auf deren Berücksichtigung der Unterricht, vor allem der Anfangsunterricht nicht verzichten kann, wenn er Prozesse grundlegender Bildung auf ebenso kind- wie sachgerechte Weise in Gang bringen will" - (Naegle, Ingrid M. und Haarmann, Dieter (Hrsg.), „Darf ich mitspielen ?" : Kinder verständigen sich in vielen Sprachen, S.1). <https://www.grin.com/document/67743>
- [5]. „Was ist Spiel ? Was soll man auf diese Frage sagen ? Spiel ist derart vielgestaltig, dass es sich fast einer sprachlichen Bestimmung entzieht. (...) Liebespiel, Kriegsspiel der Generäle, Glockenspiel, Sandkastenspiele, Spiele der Erwachsenen, Spiele in der Spielbank, Computerspiel, Spiele im Leistungssport, Klavierspiel, verspielte Kunst, Wirtschaftsplanspiel, das Spiel seiner Finger auf ihrem Körper, Brettspiel, finanzieller Spielraum, Theaterspiel, Spiel in der Kupplung (...) usw. Keine Spieldefinition, die ich in der Literatur gefunden habe, trifft auf alle Spielerscheitungen trennscharf zu" - (Baer, Ulrich, Spielpraxis. Eine Einführung in die Spielpädagogik, S.29) <https://www.grin.com/document/67743>
- [6]. <https://www.goethe.de/de/spr/mag/llld/20476976.html>